

Sygn. akt VI U 260/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2021 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148 ¹§ 1 kpc

sprawy M. R. od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 20 maja 2020 r. znak WN-I. (...)1. (...)2020

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

orzeka:

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:

- zalicza odwołującego M. R. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, symbol 05-R - do 31 grudnia 2023;
- uznaje, że odwołujący spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. „Prawo o ruchu drogowym”.

Zrządzenie

1. (...)

Sygn. akt VI U 260/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 28 lutego 2020 roku nr: (...)ON.721. (...)2019 (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności dla M. R. wskazując, że odwołujący jest już zaliczony do osób niepełnosprawnych na stałe na podstawie orzeczenia z dnia 7 sierpnia 2006 roku nr: (...)I-218/06. Ponadto brak jest nowych okoliczności pozwalających na zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia 20 maja 2020 roku nr: WN-I. (...)1. (...)2020 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. utrzymał w mocy orzeczenie z dnia 28 lutego 2020 roku nr: (...)ON.721. (...)2019.

(orzeczenia PZON i WZON – akta WZON)

M. R. złożył odwołanie od orzeczenia WZON z dnia 20 maja 2020 roku wnosząc o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

(odwołanie – k. 1-3)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-8)

Sąd ustalił, co następuje:

M. R. jest z wykształcenia ślusarzem mechanikiem, posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe. Prowadzi obecnie jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie serwisu urządzeń chłodniczych i gospodarstwa domowego.

W 1994 roku w trakcie wypadku drogowego doszło u niego do złamania kości udowej i kości podudzia lewej kończyny dolnej. Był leczony operacyjnie. Złamanie kości lewego podudzia było kilkakrotnie operowane z powodu powstania stanu rzekomego i przewlekłego zapalenia kości. M. R. ma nawracające przewlekłe zapalenie kości piszczelowej lewej z nawracającymi wyciekami ropnymi. Obecnie uskarża się na dolegliwości bólowe lewej stopy, stawu skokowego i stawu kolanowego.

Odwołujący porusza się niewydolnie, mocno utyka na lewą nogę, nosi but ortopedyczny podwyższony o 3 cm, ma zmiany troficzne lewej stopy i podudzia, zaniki mięśniowe w obrębie lewego uda i podudzia. Posiada ponadto deformacje w zakresie kości piszczelowej, skrócenie czynnościowe tej kości w lewej kończynie, koślawość lewego stawu skokowego oraz ograniczenie zakresu ruchomości stawu kolanowego w postaci przykurczu. Ma zmiany zwyrodnieniowe wszystkich dużych stawów kończyny lewej.

Z powodu znacznej dysfunkcji lewej nogi odwołujący się jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym z przyczyn dotyczących układu ruchu. Jest niezdolny do pracy fizycznej, nie może wykonywać pracy stojącej lub chodzącej po 7-8 godzin dziennie, nie może wykonywać pracy fizycznej wymagającej chodzenia po drabinie, rusztowaniu, nierównym lub śliskim terenie. Umiarkowany stopień niepełnosprawności jest okresowy – do 31 grudnia 2023 roku z powodu możliwości operowania w przyszłości lewej kończyny, co może rokować poprawę stanu ruchu po operacji i rehabilitacji. Spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym.

(ocena zawodowa – akta WZON; główna i uzupełniająca opinia biegłego ortopedy K. K. – k. 16-18 i k. 32)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach WZON oraz opinii głównej i uzupełniającej sporządzonych przez biegłego ortopedy K. K.. Opinia sporządzona przez biegłego jako całość jest spójna, zawiera logiczne wnioski oraz ich uzasadnienie. Została sporządzona po przeprowadzeniu badania oraz analizie dokumentacji medycznej. W zakresie zarzutów WZON do opinii biegłego Sąd stwierdza, że biegły ortopeda ustosunkował się do stwierdzeń WZON oraz udzielił pełnej odpowiedzi na zarzuty w opinii uzupełniającej do której WZON nie wniósł zastrzeżeń. Żadna ze stron nie wносиła o uzupełnienie postępowania dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych - do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Na uwagę zasługuje to, że między drugą a trzecią przesłanką umiarkowanego stopnia niepełnosprawności ustawodawca posłużył się alternatywą łączną „lub”, co oznacza w praktyce konieczność spełnienia co najmniej dwóch z trzech wskazanych grup przesłanek definiujących umiarkowany stopień niepełnosprawności. Zawsze występować musi naruszenie sprawności organizmu i, dodatkowo, albo niezdolność do pracy (zdolność jedynie w warunkach pracy chronionej), albo konieczność pomocy w pełnieniu ról społecznych.

W niniejszej sprawie Sąd na podstawie opinii biegłego ortopedy ustalił, że odwołujący M. R. jest niepełnosprawny okresowo w stopniu umiarkowanym z przyczyn dotyczących układu ruchu. Odwołujący się ma niewątpliwie naruszoną sprawność organizmu w porównaniu do zdrowej osoby z powodu upośledzenia funkcji lewej kończyny dolnej w obrębie jej całości z powodu dysfunkcji stawów, zwyrodnienia tychże, a także ograniczenia ruchomości. Ponadto odwołujący się jest niezdolny do pracy fizycznej, musi wykonywać prac na stanowisku przystosowanym dla osoby z niepełnosprawnością ruchową. Wynika to z tego, że posiada znaczną dysfunkcję lewej kończyny dolnej spowodowaną pourazowymi zmianami zwyrodnieniowymi wszystkich dużych stawów kończyny. Jakakolwiek praca fizyczna u odwołującego musi być wykonywana tylko w skróconym czasie pracy, jeśli musi taką pracę wykonywać. Niezależnie jednak od tego nie może wykonywać fizycznych pracy wymagających poruszania się po drabinie, rusztowaniach, nierównym lub śliskim terenie.

Z ustaleniami biegłego ortopedy K. K. zawartymi w opinii głównej i uzupełniającej Sąd w całości się zgadza i przyjmuje je jak własne, ponieważ opinia biegłego jest spójna i logiczna. Brak było podstaw do zasięgnięcia kolejnej opinii uzupełniającej wobec wystarczających wniosków do rozstrzygnięcia zasadności odwołania.

Reasumując Sąd stwierdził, że odwołujący M. R. jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym z przyczyn układu ruchu o symbolu 05-R okresowo do 31 grudnia 2023 roku. Okresowe zaliczenie odwołującego do tego stopnia niepełnosprawności wynika z tego, że lewa kończyna dolna odwołującego może być operowana, a po operacji i rehabilitacji odwołujący może odzyskać jej większą sprawność.

Zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.) kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Przepis ten powinien być wykładany jednocześnie z § 5 ust 2 w zw. z § 30 i 32 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15.07.2003r., w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz. 1328, z późn. zm.- jt. z 2015r., poz.1110), które wskazują, że zmiany pourazowe są oceniane w zależności od stopnia uszkodzenia i możliwości kompensacji podczas samodzielnego poruszania się i przemieszczania. W świetle zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że odwołujący spełnia przesłanki z art. 8 ust. 3a ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym. Z ustaleń Sądu wynika, że odwołujący się z powodu dysfunkcji lewej kończyny dolnej ma znaczne ograniczenia w możliwości poruszania się, robi to niewydolnie, utyka. Ponadto zgłasza dolegliwości bólowe lewej kończyny dolnej przy poruszaniu się. Oznacza to, że ma ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się biorąc pod uwagę schorzenia układu ruchu.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)